

flaar Laanene, og at det er Finantsministeren, som approberer Forslagene derom. Jeg har imidlertid kun i enkelte Tilfælde fundet mit foranlediget til særlig at gjøre den finansministerielle Indflydelse gjældende i disse Spørgsmaal, og det har været i Favør af Kommunelaan. Det er forekommet mig at være naturligt, at Kommunerne havde en fortrinnsvis Udgang til at faae Laan af disse Midler under offentlig Bestyrelse, ikke alene af Hensyn til at Kommunernes Laan mere eller mindre anvendes i offentlige Formaal, men ogsaa af Hensyn til den særlige Bænkfelighed, som Kommunerne have ved at faae Laan, idet private Laangivere ere lidet villige til at udlaaue Penge paa de Vilkaar, hvorpaa Kommunerne kunne modtage dem; navnlig ere de ikke villige til at udlaaue Penge til den gamle Rente og Udtag 6 pCt., nemlig 4 pCt. i Rente og 2 pCt. i Udtag, hvorved altsaa Laanet tilbagebetales i 26—27 Aar. Skulde der gjøres en lignende Regel gjældende med Hensyn til Udlaan af Livrenteanstaltens Midler, som man har gjort gjældende med Hensyn til Udlaan af Overformynderiets Midler, maatte det snarere udtrykkes saaledes, at Udlaanene skulde ske i Forhold til de Midler, hvorfra Indskudene i Livrenteanstalten komme. Det var jo det, der laa nærmest; men jeg tror ikke, at det foruden det Hensyn, der maa være det altoverveiende, nemlig Hensynet til Sikkerhed og Bekvemmelighed med Hensyn til Laanene, vil være forfarligt at gjøre nogen anden Regel gjældende ligeoverfor Livrenteanstalten end den, der nu sølges. — Det næste Vædringsforslag, som er kommet til at vedkomme mig, er Vædringsforslaget under Nr. 173. Det er i og for sig selv kuriøst nok, at det er Finantsministeren, som særligt skal forhandle med det ærede Thing om et Tillæg til Skolelærernes Løn, og denne Synderlighed er kun fremkommen ved, at det ærede Finantsudvalgs Flertal har fundet det rigtigt at forsøge Finantslovsforslagets Forlangende om 600,000 Kr. til Dyrctidstillæg til Embedsmændene forandret til en Bevilling paa 900,000 Kr., hvoraf Iste Afdeling Lit. A. til et Beløb af 600,000 Kr. skal anvendes til Embedsmændenes Dyrctidstillæg, Bogstav for Bogstav, saavidt jeg har kunnet se, forsaavidt der ikke er nogen Feiltryk, efter de samme Regler, som ere foreslaaede i det oprindelige Finantslovsforslag, og at dernæst 2den Afdeling Lit. B., 300,000 Kr., skal anvendes til saakaldet Dyrctidstillæg til Skolelærerne. Jeg har været noget nysgjerrig efter at erfare, hvorledes Flertallet i Udvalget vilde begrunde den nye Sammenhæng mellem disse to Bevillinger. Der findes, som det ærede Thing bekendt, ikke i Betænkningen Noget, der er sær veiledende i saa Henseende. Det ærede Udvalgs Flertal udtaler der, at der foreligger den samme Nødvendighed for at give Lærerne et Dyrctidstillæg som for at give Embeds- og Bestillingsmændene Dyrctidstillæg, og forventer, at disse to Bevillinger maa nyde samme

Skjæbne ved Behandlingen af Finantslovsforslaget. Jeg maa tilstaa, at man, naar man ikke i Forveien var slog paa, hvad Meningen er dermed, ikke let skulde blive det ved at læse Udvalgets Betænkning, og jeg fulgte altsaa med spændt Opmærksomhed den ærede Ordførers Udtalelser om dette Punkt; men det forekommer mig, at Begrundelsen fra den ærede Ordførers Side, hvad jeg vil kalde den officielle Begrundelse, i Birkeligheden kun var den, at begge Tillæg vare midlertidige. Det var Midlertidighedsmomentet, som den ærede Ordfører 4 Gange kom tilbage til, og som, efter hvad der forekommer mig, ogsaa var det Gæst, der kom frem til Støtte for den virkelige Sammenhæng mellem de to forskjellige Bevillinger. Den ærede Ordfører gjorde gjældende, at Dyrctidstillæg til Embedsmændene kun var midlertidigt, idet Tiden endnu ikke var kommen til definitivt at fastsætte Lønningforbedringen for dem, og at Tiden heller ikke endnu var kommen til at fastsætte varige Lønningforbedringer for Skolelærerne. Man kunde altsaa kun fastsætte noget Midlertidigt, og da altsaa begge disse Tillæg vare midlertidige, var det bedst, de fulgtes ad, idet man dog erkendte Nødvendigheden af i sin Tid at komme til noget Vedvarende. Jeg tror ikke at feile i denne Hensigt af den ærede Ordførers Raisonnement. For mig var det ikke slaaende og det saa meget mindre, som man i de foregaaende Samlinger ganske voligt har vedtaget Dyrctidstillæg til Statsembedsmændene, uden at man, i det Mindste tilsyneladende, har havt dette Indtryk af, at den samme Nødvendighed og den samme Midlertidighed maatte føre til samtidig Vedtagelse af Dyrctidstillæg til Skolelærerne. Jeg antager, at Meningen med at opstille Dyrctidstillæg til Skolelærerne paa den Maade i Forening med Dyrctidstillæg til Embedsmændene maa være den, at det ene ikke skal kunne vedtages og ikke skal kunne komme til Udbetaling uden det andet. Under Forudsætning af, at Forslaget skal forstaaes og skal komme til Udførelse paa denne Maade, er det efter min Mening fuldstændig uantageligt og det for enhveromhelst Regjering. Ganske affet fra den nuværende Regjering af den ærede Ordfører beklagede Uoverensstemmelse med dette Thing, dens Mangel paa fuld Tillid i dette Thing, vil jeg mærke en saadan Bestemmelse som fuldstændig uantagelig for enhver Regjering, idet der derved vilde staves et Præcedens, som Regjeringer umuligt kunde tilfæde. Derfor det nemlig i dette Tilfælde kunde lade sig gjøre at sammenslutte to hinanden fuldstændig uvedkommende Bevillinger, hvilket disse efter min Formening ere, ser jeg ikke rettere, end at det ogsaa kunde lade sig gjøre i andre Tilfælde, og skønner da ikke, hvorledes en Regjering skulde kunde undgaa gennem Finantsloven at lade sig paanøde ikke alene Bevillinger, men Foranstaltninger, som efter dens Mening vilde være aldeles